

Parla Xavier Bru de Sala

“No descarto el retorn a la política”

Dilluns 12 de novembre, el mateix dia que Bru de Sala concedia una entrevista a EL TEMPS per parlar de la seva gestió al capdavant de la Direcció General de Promoció Cultural, el conseller i ell mateix acordaven fer públic, l'endemà, la dimissió. Voluntària i sense filtracions.

Dimarts a la nit algun periodista va haver-se d'alçar del llit per redactar una notícia que ningú havia previst. Dos anys després del nomenament. Xavier Bru de Sala, poeta i traductor, abandonava el càrrec. Les seves explicacions han estat les mateixes per a tothom: "Vull dedicar-me a un projecte literari personal". Dimecres, el conseller de Cultura, Joan Guitart, anunciava al final d'un multitudinari dinar de premsa que la dimissió de Bru de Sala ja estava pactada en acceptar aquest la tasca. Guitart va comunicar també el nom del successor, Jaume Serrats i Ollé, ex-director del diari *Avui*, que mentre espera la ratificació del consell executiu, s'incorporarà a la conselleria aquest desembre.

Les diferents conjectures i rumors que han anat sorgint en diferents mitjans de comunicació sobre els motius de la dimissió han topat sempre amb la constatació que Bru de Sala marxa en el moment més dolç del seu mandat, quan la política de consens institucional ha apaiçat considerablement la tradició polèmica d'aquesta direcció general. En aquest marc, la informació apareguda en un diari barceloní que vinculava la dimissió amb la seva aparició al programa *La vida en un xip* defensant postulats *nacionalitzadors* ha provocat una reacció immediata de Bru de Sala, que considera el "comportament poc ètic" d'aquest mitjà com a part d'una "campanya anticatalanista".

TOT VA BÉ

"Els acords amb l'Ajuntament de Barcelona i el pacte Semprún-Guitart, com també els diversos acords sectorials en el camp del cinema, el teatre i el llibre han fet que hi hagi un nou clima i crec que és molt saludable perquè l'eix del debat cultural no ha de passar per la re-

Bru de Sala.

lació de la cultura amb l'administració pública, sinó que ha de seguir el fil dels esdeveniments culturals". Les últimes paraules oficials de Bru de Sala són precisament això, la visió d'un polític *florintí* que, amb unes dosis considerables de mà esquerra, s'escapoleix de qualsevol tema conflictiu conscient que els resultats l'acompanyen: "El teatre català funciona molt bé i, malgrat l'interès que hi havia fa uns anys a dir que el teatre català no anava bé, és una evidència tan gran que va bé que no hi ha pràcticament cap veu que ho vulgui negar". I prossegueix: "Estem oberts a les propostes que ens vulguin fer sempre que cada sector teatral tingui una postura dialogant i de respecte a la política de la Generalitat".

La polseguera que va aixecar la signatura del pacte Semprún-Guitart tampoc representa, per Bru de Sala, un problema. "De fet hi hem guanyat sobirania ja que hem aconseguit una promoció exterior diferenciada fent que es reconegui la personalitat catalana i, a més, ara som presents en el procés de subvencions que dóna el Ministeri de Cultura a Catalunya". El balanç que Bru de Sala feia el dia abans de dimitir sobre la seva gestió no tenia falles, era el compendi definitiu d'una temporada àlgida on s'han iniciat les noves infraestructures culturals de Barcelona —el Teatre Nacional, l'Auditori, el Mercat de les Flors— que, paraules de poeta al final de l'excedència, "creen una sinergia". I, la fi del fil, inclús Juanjo Puigcorbó va negociar la pau amb Bru de Sala després d'una llarga guerra personal.

Ara, amb un futur assegurat en el negoci teatral, i amb les espatlles cobertes per una dimissió intel·ligent i difícil de rebatre, Bru de Sala només ha d'esperar una bona proposta per repensar-se una nova tasca de govern. Com sempre: "No descarto ni rebutjo el retorn a la política".

Oriol Malló